

NAGYBÖJT – 2015

A MEGSZENTELT ÉLET ÉVÉBEN

Valamennyien ismerjük a gazdagságot, melyet az Istennek szentelt élet ajándéka a maga sokféle karizmájával és intézményével az egyházi közösség számára jelent. Közös adjunk hálát Istennek a szemlélődő és apostolkodó szerzetesrendekért és szerzetesi intézményekért, az apostoli élet közösségeiért, a világi intézményekért és az Istennek szentelt személyek más csoportjaiért, valamint mindazokért, akik szívük mélyén különlegesen átadták magukat Istennek.

(Vita consecrata 2)

	Olvass!	Elmélkedj!	Cselekedj!
február 18. Hamvazó- szerda	Joel 2,12-18; 2Kor 5,20 - 6,2; Mt 6,1-6.16-18	Ezért minden hivatás azt kéri, hogy lépünk ki önmagunkból, hogy létünk középpontjával Krisztust és az evangéliumot tegyük. Akár a házasságban, akár a szerzetesi és papi életben felül kell múlni azokat a gondolkodás- és cselekvésmódokat, amelyek nincsenek összhangban Isten akaratával. Ez az Úr imáadásához és a testvérekben való szolgálatához vezet minket.	<i>Részt veszek az első nagyböjti szentmisén, a hamvazáson és megtartom a szigorú böjtöt</i>
február 19. csütörtök	MTörv 30,15-20; Lk 9,22-25	Az Istennek való önfelajánlás minden keresztényre vonatkozik, hiszen a keresztség által mindnyájan Istennek vagyunk szentelve. Mindnyájan arra kaptunk meghívást, hogy nagylelkűen odaajándékozzuk életünket a családban, a munkahelyen, az egyház szolgálatában, az irgalmasság cselekedeteiben.	<i>Megtervezem nagyböjti készüléteimet és örömmel vállalom a mai nap terhét</i>
február 20. péntek	Iz 58,1-9a; Mt 9,14-15	Ebben az évben különösképpen is köszönjétek meg az Úrnak azokat az ajándékokat, amelyeket kaptunk és ma is kapunk a sok megszentelt személy karizmájához való hűségén keresztül. Biztatlak benneteket, hogy fogjátok körbe a megszentelt személyeket, és örüljétek együtt velük, osztozzatok nehézségeikben, működjétek együtt velük. Éreztessétek meg velük az egész keresztény nép meleg szeretetét!	<i>Böjtölök a szerzetesekért, hogy hivatásukban hűségesen kövessék Krisztus Urunkat</i>
február 21. szombat	Iz 58,9b-14; Lk 5,27-32	Nem kell félnünk: az élet minden szakaszában Isten szenvedélyesen és gyakorlattan törődik művével, melyet az ő keze alkotott. Sosem hagy el minket! Szívén viseli rólunk alkotott tervének megvalósulását, mindazonáltal egyetértésünkkel és együttműködésünkkel akarja ezt véghezvinni.	<i>Kimondom és elengedem a félelmeimet, az Úrra bízom jövőmet</i>
február 22. Nagyböjt 1. vasárnapja	Ter 9,8-15; 1Pét 3,18-22; Mk 1,12-15	Készítsük elő tehát szívünket úgy, hogy az „jó föld” legyen: így hallgassa, így fogadja be az igét, és így hozzon majd gyümölcsöt. Minél inkább egyesülni tudunk Jézussal az imádságon, a Szentírásán keresztül, az egyházban kiszolgáltató szentségek által és a testvériség által, annál nagyobb lesz bennünk az öröm, hogy együttműködünk Istennel az irgalom, az igazságosság és a béke országának szolgálatában.	<i>Pihenéssel, imádsággal, a családdal ünneplem a vasárnapot</i>
február 23. hétfő	Lev 19,1-2. 11-18; Mt 25,31-46	Ne zárkózzatok magatokba, ne engedjétek, hogy otthonotok apró-cseprő teendői teljesen lekössék figyelmeteket, ne maradjatok problémáitok rabjai. Ezek majd megoldódnak, ha kimentek, és segítetek másoknak megoldani problémáikat és hirdetitek az örömhírt. Akkor találtok életet, ha adjátok az életet, akkor találtok reményt, ha adjátok a reményt, akkor találtok szeretetet, ha adjátok a szeretetet.	<i>Ma különösen segítőkész leszek, és imádkozom a hitkeresőkért, katekumenekért</i>
február 24. kedd Szent Mátyás apostol	ApCsel 1,15- 17.20-26; Jn 15,9-17	Legyetek a kommunió emberei, bátran legyetek jelen ott, ahol különbözőségek és feszültségek vannak, legyetek hiteles tanúi a Lélek jelenlétének. Engedjétek, hogy az a szeretetkapcsolat világosítsa meg benneteket, amely a három isteni személyt összeköti egymással, hiszen ez minden személyes kapcsolat modellje.	<i>Ma az egység embere leszek, a feszültség helyett a szeretetet viszem mindenhová</i>
február 25. szerda	Jón 3,1-10; Lk 11,29-32	Engedjük-e és milyen mértékben, hogy az evangélium megszólítson minket? Az evangélium követelményekkel áll elénk, és azt akarja, hogy radikálisan és őszintén éljük meg. Nem elég olvasgatni, nem elég elmélkedni róla. Jézus azt kéri, hogy éljük, valóítsuk meg az ő szavait.	<i>Olvassom az evangéliumot, és engedem, hogy megszólítson</i>
február 26. csütörtök	Esz 4,17n.p- r.aa-bb.gg-hh; Mt 7,7-12	A Vele való találkozás öröme, az ő hívásának az öröme arra indít minket, hogy ne zárkózzunk be magunkba, hanem nyíljunk meg. Ez az öröm visz az egyház szolgálatára. Az igazi öröm ragályos, és segít előre haladni.	<i>Ma mindenki felé örömet és reményt akarok sugározni</i>

február 27. péntek	Ez 18,21-28 Mt 5,20-26	Az Úrhoz való tartozás lehetővé teszi, hogy különleges módon tegyenek tanúságot Isten országának evangéliumáról. Mivel egészen Istennek vannak szentelve, teljesen átadják magukat testvéreik szolgálatának, hogy elvigyék Krisztus világosságát oda, ahol legsűrűbb a sötétség, és reményt árasztanak az elkeseredett emberek szívébe.	<i>Böjtölök egy konkrét szerzetes testvérért, hogy hivatásában hűséges maradjon</i>
február 28. szombat	Mtörv 26,16-19; Mt 5,43-48	A szentek és a lelki élet mesterei azt mondják nekünk, hogy a hitelességben való növekedéshez nagyon hasznos, sőt elengedhetetlen a mindennapi lelkiismeretvizsgálat. Mi történik a lelkemben? Így legyél nyitott az Úrral, aztán a gyóntatóval, a lelkiatyával.	<i>Lelkiismeretvizsgálatot tartok, felkészülök szentgyónásomra</i>
március 1. Nagyböjt 2. vasárnapja	Ter 22,1-2.9a. 10-13.15-18; Róm 8,31b-34; Mk 9,1-9	Az egyháznak és a világnak szüksége van az Isten szeretetéről és irgalmáról szóló tanúságtételre. A szerzetesek és szerzetesnők arról tesznek tanúságot, hogy Isten jó és irgalmas. Ezért hálásan becsüljük meg a megszentelt élet tapasztalatait és ismerjük meg egyre mélyebben a különféle karizmákat, lelkiségeket.	<i>Ma igyekszem jobban megismerni egy (számomra kevésbé ismert) szerzetesrend lelkiségét</i>
március 2. hétfő	Dán 9,4b-10; Lk 6,36-38	Az egyház értékét alapvetően az evangélium megélése és hitünk tanúságtétele adja. Az egyház feladata, hogy jelenvalóvá tegye a társadalomban Isten országának kovászát, mindenekelőtt a testvéri szeretetről, a szolidaritásról és az osztozásról szóló tanúságtételével.	<i>Támogatok egy rászorult</i>
március 3. kedd	Iz 1,10.16-20; Mt 23,1-12	Egy olyan társadalomban, amely hivalkodóan az eredményesség kultuszát ápolja, egészségmániás és a siker a mindene, emellett pedig elnyomja a szegényeket és kirekeszti a „lúzereket”, életünk által mi tanúságot tudunk tenni a Szentírás szavainak igazságáról: „Amikor gyengének bizonyulok, akkor vagyok erős”	<i>Ma nem akarok mindenben „győzni”</i>
március 4. szerda	Jer 18,18-20; Mt 20,17-28	Ezért mindannyian arra vagyunk meghívva, hogy szívünkben Krisztust imádjuk, hogy megérintsen bennünket az ige magvában lévő kegyelem, amelynek növekednie kell bennünk és a felebarát konkrét szolgálatává kell válnia.	<i>Betérek egy templomba, 15 perc csendes Szentségimádásra</i>
március 5. csütörtök	Jer 17,5-10; Lk 16,19-31	Egy olyan társadalomban, amelyben összetűzések vannak, az egymástól eltérő kultúrák nehezen férnek meg egymás mellett, a gyengébbeket elnyomják, igazságtalanság és egyenlőtlenség uralkodik, nekünk egy konkrét közösségmodellt kell felkínálnunk, mégpedig azáltal, hogy elismerjük minden személy méltóságát és lehetővé tesszük, hogy testvéri kapcsolatokat ápoljunk egymással.	<i>Ma erősítem környezetemben a bizalmat, a testvéri kapcsolatokat</i>
március 6. péntek	Ter 37,3-4.12-13a.17b-28; Mt 21,33-43.45-46	Időnként – miként Illéssel és Jónással megesett – elfoghat minket a kísértés, hogy elmeneküljünk, felhagyjunk a prófétai megbízatással, mert túlságosan is megerőltető, mert belefáradtunk és csalódottak vagyunk. A próféta azonban sosincs egyedül! Jeremiáshoz hasonlóan az Úr minket is biztosít: „Ne félj, mert veled vagyok!”	<i>Böjtölök azokért a szerzetesekért, papokért, akik meginogtak hivatásukban</i>
március 7. szombat	Mik 7,14-15.18-20; Lk 15,1-3.11-32	„Atyám, vétkeztem, ezt tettem, azt tettem...” – mondjátok el mindent. És az Úr átölel, megcsókol! „Menj, és többé ne vétkezz!” És ha visszatérsz, akkor újra ugyanezt mondja.	<i>Imádkozom, hogy hitemben hűséges maradhassak</i>
március 8. Nagyböjt 3. vasárnapja	Kiv 20,1-17; 1Kor 1,22-25; Jn 2,13-25	A szívekbe vetett jó magot, Isten ígését, a gonosz gyakran elrabolja, mert a szorongatás, a világi gondok s a csalóka gazdagság elfojtják a tanítást. A nehézségek elbátortalaníthatnak minket, és arra indíthatnak, hogy magunkba zárkózzunk. Az igazi öröm abban a hitben és megtapasztalásban áll, hogy ő, az Úr, hűséges, vele előre tudunk haladni és ki tudjuk tární szívünket nagy eszmék, nagy dolgok előtt.	<i>Ma imádkozom a jegyesekért és a házasságban élőkért, hogy Isten szeretetének jelei legyenek a világban</i>
március 9. hétfő	2 Kir 5,1-15a; Lk 4,24-30	Egyszer hallottam egy megszentelt személyről, egy nővéréről, hogy megígérte az Úrnak, soha nem mond rosszat senkiről. Ez egy nagyon szép út az életszentséghez. Az, hogy nem mondunk rosszat másokról.	<i>Ma mindenkiről csak jót mondok</i>
március 10. kedd	Dán 3,25. 34-43; Mt 18,21-35	Bocsássatok meg egymásnak, viseljétek el egymást! A sátán mindent felhasznál, hogy megosszon benneteket. Ha valaki azt mondja: „Nem akarok megszólítani senkit, de...”, ezzel már el is kezdődött a közösség megosztása. Ez sehová sem visz, csak megoszt, elválaszt. Ápoljátok a szeretetet egymás között, éljétek családiasan.	<i>Nem hagyom, hogy a gonosz megossza környezetemet, közösségeimet</i>

március 11. szerda	Mtörv 4,1.5-9; Mt 5,17-19	Alázattal, ugyanakkor a Szeretet-Istenre való nagy ráhagyatkozással valljuk meg és az Úr irgalmas szeretetének megtapasztalásaként éljük meg törekenységünket.	<i>Megteszek valamit, amit már régóta halogatok</i>
március 12. csütörtök	Jer 7,23-28; Lk 11,14-23	Mondjátok el mindig az igazságot a gyóntatónak. Ez az áttetszőség jót tesz, mert alázatossá tesz mindnyájunkat. Mondjátok el anélkül, hogy bármit is eltitkolnátok, szépítés nélkül, mert Jézussal beszéltek a gyóntató személyében, és Jézus tudja az igazságot. Csak ő az, aki mindig megbocsát.	<i>Egészen őszintén szembenézek bűneimmel és Istenre bízom magam</i>
március 13. péntek	Oz 14,2-10; Mk 12,28b-34	A megszentelt személyek Isten jelei az élet különböző területein, élesztők, melyek egy igazságosabb és testvériesebb társadalom növekedését szolgálják, és a kicsinyekkel és a szegényekkel való osztozás prófétai tanúságtevői. Így érve és élve, a megszentelt élet Isten ajándéka, Isten ajándéka az egyháznak, Isten ajándéka az ő népének.	<i>Bőjtölök a magyar szerzetesekért, bárhol élnek a világban</i>
március 14. szombat	Oz 6,1-6; Lk 18,9-14	Assisi Szent Ferenc mondta: „Hirdessétek mindig az evangéliumot, és ha szükséges, akkor szavakkal is.” Mit akar ez jelenteni? Az evangéliumot az életünk hitelességével, koherenciájával kell hirdetni.	<i>Megvizsgálom életemet: mennyire hitelesek tetteim és szavaim?</i>
március 15. Nagyböjt 4. vasárnapja Nemzeti ünnep	2Krón 36,14-16.19-23; Ef 2,4-10; Jn 3,14-21	Ne engedjétek a számok és a hatékonyság kísértésének, még kevésbé annak, hogy saját erőtökre hagyatkozzatok. Fűrészétek életetek távlatait virrasztó éberséggel. Folytassuk és mindig az Úrba vetett bizalommal kezdjük újra utunkat!	<i>Megkeresem hol, mit kell újrakezdenem az Úrral?</i>
március 16. hétfő	Iz 65,17-21 Jn 4,43-54	Áldom az Urat, amiért a megszentelt élet éve éppen egybeesik a családról szó színódussal. A család és a megszentelt élet mindenkit gazdagító és mindenkinek kegyelmet közvetítő hivatások, az emberi kapcsolatok építésének humanizáló terei, az evangelizálás helyei, ahol igazán segíthetjük egymást.	<i>Imádkozom a családokért, a gyermekekért, a fiatalokért és az idősekért</i>
március 17. kedd	Ez 47,1-9.12; Jn 5,1-16	Tőlünk, akik már nem vagyunk olyan fiatalok, ne tanuljátok meg azt a sportot, amelyet mi, öregek gyakran űzünk, a panaszkodás sportját. Legyetek inkább pozitívak!	<i>Ma nem panaszodom</i>
március 18. szerda	Iz 49,8-15; Jn 5,17-30	Legyetek vidámak! Mutassátok meg mindenkinek, hogy Krisztus követése és evangéliumának tettekre váltása boldogsággal tölti el szíveteket. Fertőzzétek meg ezzel az örömmel a hozzátok közelőket, és akkor sokan fogják kérdezni tőletek örömetek okát, és felébred bennük a vágy, hogy osztozzanak ragyogó és lelkesítő evangéliumi kalandotokban.	<i>Ma örömmel „fertőzöm meg” a környezetemet</i>
március 19. csütörtök Szent József, Szűz Mária jegyese	2Sám 7,4-5a.12-14a.16; Róm 4,13.16-18.22; Mt 1,16.18-21.24a	Legyetek bátrak! Aki érzi, hogy az Úr szereti őt, az teljesen belé tudja vetni bizalmát. A benneteket kísérő Szentlélek erejével menjetek el a világ útjaira és mutassátok meg az evangélium megújító erejét, amely ha tettekre váltják, ma is csodákat visz végbe, és az ember minden kérdésére választ tud adni.	<i>Szentmisére megyek, szentáldozáshoz járulok, imádkozom az édesapáért</i>
március 20. péntek	Bölcs 2,1a.12-22; Jn 7,1-2.10.25-30	Minden megszentelt személy ajándék Isten úton lévő népe számára. Nagy szükség van jelenlétük minden formájára, amelyek megerősítik és megújítják az elkötelezettséget az evangélium hirdetése, a keresztény nevelés, a szükséglet szenvedők megsegítése és a szemlélődő ima mellett, a fiatalok, a családok, az igazságosság és a béke szolgálata mellett.	<i>Bőjtölök, hogy szerzetesi közösségeink az evangélium hiteles tanúi legyenek a magyar egyház javára</i>
március 21. szombat	Jer 11,18-20; Jn 7,40-53	Egymás megszólása, a pletyka, az irigység, a féltékenység, a veszekedés mind olyan magatartásforma, amely nem kaphat helyt házainkban. A szeretet előttünk megnyíló útja valósággal végtelen, ha elfogadjuk és befogadjuk egymást, figyeljünk egymásra, megosztjuk anyagi és lelki javainkat, gyakoroljuk a testvéri figyelemzetést, különleges tisztelettel bánunk a leggyengébbekkel...	<i>Ma kerülöm a pletykát, nem halogatom szentgyónásom</i>
március 22. Nagyböjt 5. vasárnapja	Jer 31,31-34; Zsid 5,7-9; Jn 12,20-33	Arra szeretnélek bátorítani, hogy lépjétek ki magatokból. Két kijárat van: az egyik a Jézussal való találkozás felé, a transzcendencia felé, a másik pedig a másokkal való találkozás felé, hogy nekik Jézust hirdessük. És ennek a kettőnek együtt kell lennie.	<i>Ma imádkozom az üldözött keresztényekért</i>
március 23. hétfő	Dán 13,1-9.15-17.19-30.33-62; Jn 8,12-20	Az egyház nem prozelitizmussal [térítéssel], hanem vonzással növekszik. Életeteknek kell beszélnie, olyan életet kell élnetek, amelyen átsugárzik az evangélium megélésének öröme és Krisztus követésének szépsége!	<i>Ma úgy élek, hogy Krisztushoz vonzam az embereket</i>

március 24. kedd	Szám 21,4-9; Jn 8,21-30	Nem kell félnünk attól, hogy korlátaink vannak, mert az Úr ismeri ezeket a korlátokat – hanem nagylelkűen hagynunk kell, hogy ő cselekedjen bennünk.	<i>Az Úrra bízom korlátaimat</i>
március 25. szerda Gyümölcsoltó Boldogasszony	Iz 7,10-14;8,10 Zsid 10,4-10; Lk 1,26-38	Mária, Jézus anyja és a mi édesanyánk, elismétli nekünk is: „Tegetek meg mindent, amit mond!”. Jót fog tenni mindnyájatoknak, ha bizalommal jártok egy olyan közösségi úton, amely a legjobb energiákat tudja felszabadítani bennetek és körülöttek.	<i>Imádkozom az édesanyáért, nagymamáért</i>
március 26. csütörtök	Ter 17,3-9; Jn 8,51-59	Most azokhoz fordulok, akik saját hivatásuk megértéséhez készségesen szeretnék meghallani Krisztus hangját, amely ma újra szól az egyházban. Arra hívlak titeket, hogy hallgassátok és kövessétek Jézust, hagyjátok, hogy szavai – melyek „lélek és élet” – átformálják bensőtöket.	<i>Imádkozom a hivatásukat keresőkért, hogy bátran válaszoljanak az Úrnak</i>
március 27. péntek	Jer 20,10-13; Jn 10,31-42	A hivatás egy gyümölcs, amely olyan földön érlelődik, amelyet az egymás szolgálatában kifejeződő szeretet művel meg. Egyetlen hivatás sem önmagától születik, és nem is önmagáért él. A hivatás Isten szívéből ered, és a hű nép jó földjében, a testvéri szeretetben hajt ki.	<i>Bőjtölök új szerzetesi és papi hivatások születéséért</i>
március 28. szombat	Ez 37,21-28; Jn 11,45-57	Minket, keresztényeket az Úr nem kicsiny dolgokra választott ki, menjetek mindig tovább a nagy dolgok felé. Nagy eszmékre tegyétek fel életeteket!	<i>Milyen nagy dolog felé hív az Úr életemben?</i>
március 29. Virágvasárnap	Iz 50,4-7; Fil 2,6-11; Mk 14,1-15,47	Közöttünk ne legyenek szomorú arcok, örömtelen és elégedetlen emberek. Mindenki máshoz hasonlóan nekünk is vannak nehézségeink, ránk tör a lélek sötét éjszakája, csalódás tölt el, betegség dönt ágyba, korunk előrehaladtával erőink is megfogyatkoznak. Éppen ekkor kellene rátalálnunk a „tökéletes boldogságra”, meg kellene tanulnunk felismerni Krisztus arcát, aki mindenben hasonlóvá lett hozzánk, és aki irántunk való szeretetből nem utasította el a kereszt szenvedését.	<i>Ma igyekszem felismerni Krisztus arcát mindenben, imádkozom a betegekért, szenvedőkért, haldoklókért</i>
március 30. Nagyhétfő	Iz 42,1-7; Jn 12,1-11	Az igazi öröm nem a dolgokból, nem birtoklásból születik. A találkozásból, a másokkal való kapcsolatból születik, abból az élményből, hogy elfogadottnak, megértettnek, szeretettnek érezzük magunkat, és mi magunk is elfogadunk, megértünk, szeretünk másokat.	<i>Ma különösen igyekszem elfogadni, megérteni, szeretni a másikat</i>
március 31. Nagykedd	Iz 49,1-6; Jn 13,21-33. 36-38	Amikor Isten hív, azt mondja nekünk: „Fontos vagy nekem, szeretlek és számítok rád!” Jézus mindnyájunknak ezt mondja. Ebből születik az öröm! Annak a pillanatnak az öröme ez, amikor Jézus rám nézett.	<i>Őszintén kimondom: Fontos vagy nekem! Köszönöm!</i>
április 1. Nagyszerda	Iz 50,4-9a; Mt 26,14-25	„Fontos vagy nekem!” Ezt hallani és megérteni a mi örömünk titka: az, hogy tudjuk, Isten szeret minket, hogy számára nem számok, hanem személyek vagyunk, és hogy tudjuk, ő az, aki minket hív.	<i>Megköszönöm Istennek, hogy fontos vagyok neki</i>
április 2. Nagycsütörtök	Kív 12,1-8. 11-14; 1Kor 11,23-26; Jn 13,1-15	Legyetek közösségi emberek! Mély személyes közösségben Istenrel fáradhatatlanul építsétek a testvériséget, mindenekelőtt a kölcsönös szeretet evangéliumi törvényét megtartva magatok között, azután pedig mindenkiel. Mutassátok meg, hogy az egyetemes testvériség nem utópia, hanem magának Jézusnak az álma az egész emberiségről.	<i>Mit tehetek ma az egységért, a közösségért, egyházamért?</i>
április 3. Nagypéntek	Iz 52,13-53,12; Zsid 4,14-16. 5,7-9; Jn 18,1-19,42	Ferenc az élő Jézust szemlélte, akinek nyitva van a szeme, nyílt sebeiből pedig vér folyik. Nektek is ezt kell szemlélnetek: a valóságot. Jézus Krisztus valóságát. Nem elvont gondolatokat, melyek szárazzá teszik a szívet. Szemlélődésetek Jézus sebeire irányuljon! Magával vitte az égbe e sebeket, és ma is megvannak.	<i>A mai szigorú böjtöt a ferences család minden tagjáért ajánlom fel</i>
április 4. Nagyszombat		Jézus Krisztus a sírban nyugodott. De a harmadik napon feltámadt, alleluja, alleluja!	<i>Meglátogatom a templomot, a Szentsírt, és imádkozom szeretteimért</i>